

TORONYIRÁNY

XV. 9.

2021. február 28.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 2. vasárnapja

Jézus földi működése idején is a Fiú volt, aki egy az Atyával. Ha a jelenetet csak történeti szempontból nézzük, akkor a három apostol kiválasztásában megtalálhatjuk a különleges gondoskodást. Nekik nagy szerepet szánt, tehát betekintést engedett szenvedésének és dicsőségének misztériumába. Péternek a főpásztori szerep jutott, Jánosnak a hosszú életen át megvalósított küzdelmes tanúskodás, Jakabnak az első vértanúság. Nekünk az is sokat mond, ha látjuk, hogy Jézus mennyi gonddal készítette elő övét a feladatokra. De az ilyen alkalmazott értelmezésnél sokkal fontosabb az egyetemes mondanivaló. A hit csak akkor lehet valódi, ha Jézusban felismerjük az Atya örök Fiát, aki a mi üdvösségünket munkálja.

Jézus a maga dicsőségét átadta nekünk. Ő maga több volt, mint ami külsőleg látszott rajta. Az ember is több, mint amit megjelenése, munkája, tevékenysége elárul; hivatva van arra, hogy eljusson a Fő dicsőségére, s a kegyelmi erők már benne működnek. Ezt az istengyermeki többletet bele kell és bele lehet vinni az emberi relációkba is. Egymás számára is több vagyunk, mint testvér, barát, szomszéd vagy munkatárs. Legjobban igazolja ezt a házasság, ahol a felek egymásnak kegyelmi partnerei is. Jézus mindenkivel azonosította magát, s ezt a szemléletmódot érvényesítenünk kell a segítségben, türelemben, megbocsátásban és megértésben.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Ter 22,1-2.9a. 10-13. 15-18** Isten tudomására hozza Ábrahámnak, hogy nem tart igényt emberáldozatra.
- 2. Róm 8,31b-34** Isten saját magát adta mindannyiunkért áldozatul.
- 3. Mk 9,2-10** Péter, Jakab és János titokzatos élményben részesülve mélyebben megismerik Jézus kilétét.

A színeváltozás jelenete

Az evangélisták célja itt sem egy esemény pontos leírása volt, hanem a benne levő hitbeli tartalom közlése. Ezt könnyebben belátjuk akkor, ha arra gondolunk, hogy az evangéliumok annak az élő tanításnak az írásbeli lecsapódásai, amely két-három évtized alatt kialakult az apostoli egyházban. Meg kell látni azt is, hogy a színeváltozás jelenetében az a Krisztus áll előttünk, akiben már igazolódott az örök fiúság, akit a szenvedés is a megdicsőülésbe vezetett, s aki az üdvösség rendjében az egyetlen mester és tanító, tehát órá kell hallgatni. A szentírásmagyarázók mindig is vallották, hogy a jelenet nem Jézus istenfiúi öntudatát akarta felébreszteni vagy megerősíteni, hanem a tanítványok hitét. Az evangélisták úgy írták le a jelenetet, hogy az a mindenkori olvasónak, illetve a mindenkori egyháznak a hitét táplálja. Ennek a célnak megfelelően színezték ki a történeti magot, amely alapul szolgált az igehirdetéshez.

Márk szövegét követve a következő megjegyzéseket tehetjük. A hat nap nem akar különleges időmeghatározás lenni, hiszen ilyen az evangélisták másutt sem adnak. A francia ökumenikus bibliafordítás azt a magyarázatot adja, hogy a hat nap utalás lehet a sátrak ünnepére, hiszen a sátrakra Péter is hivatkozik a jelenetben. A sátrak ünnepe az engesztelés napja után a hatodik napon kezdődött és hét napig tartott. Ezért a jelenet kapcsolódhat az ünnep első napjához vagy az utolsóhoz. Jézus Pétert, Jakabot és Jánost veszi maga mellé. Ők szerepelnek Jairus lányának feltámasztásánál és az Olajfák-hegyén is. Jézus „egy magas hegyre” viszi fel őket, de a helyet közelebbről egyik evangélista sem nevezi meg. A Zsolt 89,13-ban előforduló költői kép szerint „a Tábor és a Hermon Istent dicsőíti”. A Tábor hegye valószínűleg ezért válhatott a hagyományban a megdicsőülés helyévé. A Hermon messze északon van, s több mint kétezer méteres magasságával nem éppen volt az alkalmi

félrevonuló imádság helye. A hegyet azonban másképpen is értelmezhetjük. A sínai kinyilatkoztatás óta vallási fogalom lett, hogy Isten a döntő jelentőségű kinyilatkoztatást a magaslaton adja, s akkor a hegy itt is inkább csak az ünnepélyesség kelléke. Erről különben már szoltunk a hegyi beszédnél is. Jézus a feltámadása után is „egy hegyre gyűjti össze tanítványait” és ott adja nekik a küldetést a világhoz (Mt 28,16 kk). A színváltozás hegye végül még a Golgota hegyének ellenképe is akar lenni, s egyben előképe annak a természetfölötti megdicsőülésnek, amely végbement Jézus feltámadásában.

Az evangélista Jézus alakját úgy jellemzi, hogy az emlékeztet a feltámadás utáni állapotra: átváltozott előttük, ruhája olyan fehér volt, amilyet ember nem is készíthet. Máté még hozzáteszi, hogy arca fénylett mint a nap. Az átváltozás szó másutt a lelki átalakulásunkat jelöli (Róm 12,2; 2Kor 3,18). Raffael képe nyomán hajlandók vagyunk a fényesen megjelenő Jézust a föld fölött lebegve elképzelni, de a szöveg erről sem mond semmit. Ellenben közli, hogy megjelent neki Mózes és Illés, és haláláról beszéltek vele. A tanító célzat itt nyilvánvaló, s ezt a szempontot az apostoli igehirdetésnek ki kellett emelnie. Jézus halála a zsidók szemében azt jelentette, hogy Isten elhagyta őt, tehát nem volt messiási küldetése. Az egyház viszont azt hirdette, hogy halála az ószövetségi jövendölések értelmében engesztelő áldozat volt. Mózes Izrael nagy törvényhozója, Illés pedig az Isten ügyéért buzgólkodó próféták mintaképe. Megjelenésük azt jelképezi, hogy az egész Ószövetség, a törvény és a próféták írásai Jézus mellett tanúskodnak. Péter kijelentése emlékeztet a sátrak ünnepére, bár ő is tudhatta, hogy az égi lényeknek nincs szükségük földi hajlékra. Péter szavai inkább az ellentét szemléltetésére valók. Amikor felajánlja a három sátor készítését, Jézust felhő takarja el szemük elől. Mesterük tehát olyan valaki, aki az isteni szférába tartozik, s akinek kijár az a megjelenési forma, ahogyan Jahve az ószövetségi leírásokban közeledik: az ég felhőiben, mennyei udvartartással. Közben felhangzik a mennyei tanúskodás: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok”. Jézus istenfiúságát hasonló kijelentés igazolta a Jordán partján is. Itt hiányzik az a betét, hogy „akiben kedvem telik”. A hangsúly azon van, hogy őt kell hallgatni. A szózat nem szűkíti le Jézus tekintélyét és küldetését valamilyen üzenet átadására, hanem általánosságban követeli, hogy őt kell hallgatni. Mindent el kell fogadni, amit tesz és mond. Ő az egyetlen tanító tekintély, a kinyilatkoztatás megfellebbezhetetlen forrása. A közvetítők majd az apostolok lesznek. Ebből is kitűnik, hogy a jelenet és a mennyei szózat címzettje a hívő egyház, nem maga Jézus. Mózes és Illés a hívők számára tanúskodnak, s az Atya is az emberek előtt igazolta Jézust jelekkel és csodákkal. Nekik bizonyította, hogy benne a Fiút küldte el. Azt látjuk tehát, hogy az egész jelenetben a tanítás szempontjai fontosabbak, mint az esemény egyes részleteinek a leírása. A három apostol is tanúvá válik. Ők a Getszemáni kertben látták Mesterüket emberi kiszolgáltatottságában, de tanúskodhatnak arról, hogy szenvedése és halála ellenére mégis ő a dicsőséges Fiú, aki igazi léte szerint a mennyei világhoz tartozik.

Martos Levente

A nevelés öröme (19.)

Az ember nevelésének művészete

26. A gondolkodásra és cselekvésre nevelés

A számítástechnika fejlődése, az egyre tökéletesebb, az élőkhöz egyre hasonlőbb robotgépek építése, a biogenetikai felfedezések abba a hitbe ringatják az emberiséget, hogy minden hatalom a birtokában van, és büszkén így kiált: ÉN VAGYOK. De az ember elfelejti, hogy csak utánozni és közölni tudja az életet, teremteni nem. A számítógépekben lévő memóriakapacitás semmi ahhoz a tudathoz és szabadsághoz képest, melyekkel a számítógépek nem rendelkeznek.

A művi világ sajnos egy hatalmas méhlepénnyé lett az emberek számára, ha ettől elszakadna, az azzal a veszéllyel járna, hogy nem élné túl. Gondoljunk csak arra, hogy egyszerre nem lenne áram, megszűnne a vízszolgáltatás, nem lenne áru a szupermarketekben! Hogy az utóbbi években bekövetkezett ökológiai katasztrófákról már ne is beszéljünk!

A mai gyermekek számára természetes, hogy a víz csőből, az emberi hang mikrofonból jön, a tojás a szupermarketben található: hiányzik számukra a természet életciklusának az élménye. Ki kell őket vinni sétálni a szabadba, hogy lássanak egy patakot, egy fészket, egy tanyát, támogatni kell a szabadban folyó játékokat és tevékenységeket, amikor közvetlen kapcsolatba kerül a gyermek a „szegény” anyaggal, ki kell lépni a fogyasztói létből, ami hamis szükségleteket teremt.

A cselekvés elősegítésében könnyít a felszabadító folyamat, kezdve a tárgyak kezelésével (felhasználva a lehetséges átalakulásokat; például kérjük meg a gyermeket, hogy tegyen sót a vízbe, majd kérdezzük meg, hogy mi történt), a gondolkodás gyakorlásán át (átgondolva, hogy mi is történt, hogy közölhesse), a felfedezés örömeinek megosztásáig. A felfedezésen, próbálkozáson és tévedéseken keresztül alakul ki a tanulás iránti vágy: az ismeretek megközelítésének az igazi motivációja.

Még a legkifinomultabb gépek mögött is mindig ott van az ember. Amíg az ember az ura mindezeknek az eszközöknek, kreativitása mindig talál helyet az új tapasztalatoknak az élet szolgálatában.

A mi túlprogramozott társadalmunknak emberi mérnökökre van szüksége, akik az emberek, nem pedig a robotok igényeire figyelnek. Egy építésmérnök, aki szereti az embereket nem fog zsúfolt bérházakat, alvó városnegyedeket tervezni; egy biogenetikai mérnök nem fogja a maga tetszésére manipulálni a génszöveteket (gondoljunk csak a klónozás szörnyűségére).

Ma, talán jobban, mint bármikor, egyesíteni kell az észet a szívvel, megfelelni az ember teljes körű nevelésének: szív-észkező, hogy gátat vessünk a „virtuális” nyelvben rejtőző veszélynek, ami az embert egy irreális világba vetíti azzal a csalóka látszattal, hogy mindez valóságos. Nem érzem többé szükségét az utazásnak, mert „az interneten utazom”, nem érdekel többé, hogy személyesen megismerjek valakit, mert „interneten keresztül tartjuk a kapcsolatot”; mindez skizofrénia: teljes szakadás az én és a valóság között.

27. A gyermek milyen igényei maradnak kielégítetlenek napjainkban?

Összevetve a pszichológiai és pedagógiai tudományok fejlődését azokkal a nemzetközi dokumentumokkal, melyeket az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) adott ki, az eredmény az - legalábbis hivatalosan -, hogy a gyermeket óvni és szeretni kell. Hogy kézzelfoghatóbbá tegyük ezt az érzékenységet a gyermekkor iránt, felsorolunk egy sor gyermekjogot.

A *felügyelet joga*: a gyermeknek kell, hogy legyen neve, állampolgársága, hogy a társadalmi háló részévé váljon, és a szülők törődése és felelőssége alatt növekedjen. Az *elsőbbség joga*: a gyermeknek az elsők között kell védelmet és segítséget kapnia.

Az *oktatáshoz és neveléshez való jog*: elsődleges és elengedhetetlen forrása az emberi személyiség harmonikus, teljes körű fejlődésének.

Az *egyenlőséghez való jog*: a gyermeket meg kell védeni a faji, nyelvi, nemi, vallási vagy bőrszínén alapuló megkülönböztetéstől.

A *szabadsághoz való jog*: a gyermeket óvni kell a durvaságtól, a nevelő érdeklődésének a középpontjában kell lennie, alanya és nem tárgya kell, hogy legyen mások törődésének. Az *érzelmi jóléthez való jog*: a gyermeknek világos és állandó szeretetre van szüksége.

Az ENSZ 1989. november 20-án, éppen harminc évvel a „Gyermek Jogainak Nyilatkozata” (1959) című dokumentum kibocsátása után, jóváhagyta ennek kibővített és javított változatát, a Föld összes országának figyelmébe ajánlva. De nem elég a szavakat eszmékre fordítani. A kulturális evolúció eléréséhez az kell, hogy az eszméket tettekre, vagyis konkrétumokra fordítsuk le.

Ezen jogok fényében a család és az iskola együttműködnek a nevelési programokban és azok megvalósításában, hogy ne pusztán üres szavak maradjanak. Sajnos a gyermek számára hiányzik az idő, hogy növekedjen, arra sarkalljuk, hogy mindent gyorsan csináljon: egyen, öltözködjön, tanuljon. A társadalmi szervezethez nem a gyermek szükségleteihez igazodik, nem hagy neki lehetőséget, hogy „megeméssze” azt, amit tanult, nincs türelem iránta.

A másik súlyos hiányosság a mozgástérben érezhető. A városokban az a kevés park, ami megmenekült a lebetonozástól, nem alkalmas a játékra; szemét és injekciós tűk uralkodnak mindenütt. A lakásokat a felnőttek számára tervezték és építik meg, a szabad tereket gépek töltik ki; ehhez adódik még, hogy a felnőttek részéről hiányzik a valódi készségesség a gyermek irányába, úgy tekintik, mint a karrier és a szórakozás zavaró vagy akadályozó tényezőjét.

A másokkal való kapcsolat egyre rövidebb időt tölt ki, az idő nagy része a videó előtt telik el, és a kicsi egyre jobban szenved az egyedüllétől, és nem tanul meg beszélgetni. Más szülők, éppen ellenkezőleg, a gyermekeiknek elfoglaltsággal teli napokat szerveznek (tánciskola, zeneiskola, úszás, korcsolyázás), átadnak egy „tárgyat” egy szakértőnek, és azt várják el, hogy egy „készterméket” kapjanak vissza, bármiféle személyes fáradozás nélkül (az anyagot kivéve).

Amikor sok dolgot adunk a gyermekünknek, de „saját magunkat” nem, akkor bizonyosan neurotikus és türelmetlen lesz a viselkedésünk. A mai gyermekek tájékozottabbak, de kevésbé „értelmesek” és nyugodtak, mert nincs terük és idejük, hogy saját maguk fedezzék fel az élet kapcsolatait, ellentmondásait. A gondolkodás fáradságos, és mi folyton azért dolgozunk, hogy ezt megspóroljuk nekik!

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Bálint Sándorról személyesen – emlékezés

Úgy áll előttem, ahogyan utolsó látogatásakor, szerkesztőségünkben. Nyílik az ajtó, mosolygós arccal arra kér, engedjem meg, hogy telefonáljon a menyének. Röstelltem: *Bálint Sándor* kér tőlem engedélyt? Aztán üdögéltünk az ablaknál, és arról beszélt, hogy szeretne még kutatásokat végezni a népi hiedelemben élő látomásokról, melyek a halott-kultuszban vannak jelen. Tudtam Orosz István búcsújáróról kiadott könyve kapcsán is, hogy komolyan foglalkozik azzal a kérdéssel, amit mélylélektani és egyéb pszicho-analitikus módszerek vizsgálatán túl a metafizikus területre lehet utalni, mivel az ember a maga még kevésbé romlott valójában korábban közelebb állt az éghez...

Néhány hónap múltán Sándor bácsi elment az örök hazába, beszélgetésünk végleg megszakadt. Sok évtized távlatából most egy fotóról néz rám - könyvespolcomról. Tőle kaptam csöndes, önironikus szavakkal. Melyik évben? Nem tudom. Naponta arcára nézek, ami egyúttal jó lelkiismeret ébresztő. Tiszta arca, szomorú, mégis derűs tekintete mindent elárul róla: a rejtett fájdalmakat, s mégis a lélek-optimizmusát. Nekem egy kicsit mozarti alkat, gyermeki hittel, erős ismerettel az életről, azzal a hivatástudattal, amely a művészt és a tudóst egyként pályájához köti.

A néprajztudomány hazai földön most is belőle él. Nagy vallomások születtek róla, nyíltan is, miután változott a magyar valóság.

Fájdalmas volt hallani, hogy néhány éve a szegedi városvezetés - éppen Bálint Sándor jubileumán - lebontatta a szülőházát, amelyre korábban emléktábla került. Miért? *Sík Sándor* (az egykori szegedi professzor) mondta egyszer: „A butaság azért nem bűn, mert nem lehet megbocsátani.” Persze, a büntelenek meg sem próbáltak bűnbánatot tartani, és a legnagyobb szögedinek ma sincs emlékháza.

Sándor bácsi boldoggáavatási aktái Rómában vannak. Előbb, utóbb a szeretet diadalmaskodik, a szentek győzelme, amelynek pálmáját - meggyőződésem ő odaát a kezébe kapta azoknak táborában, akiről Ünnepi kalendáriumában annyi lapot teleírt. Tudományos munkái a szakembereknek források, naplóvallomásai lelkiolvasmányok; élete és művei elválaszthatatlanok: segítenek élni, hinni és reménykedni egy boldogabb Magyarországon.

† Tóth Sándor

hírek információk

A mai napon minden magyarországi katolikus templomban a szentmisek perselyadományait az egyházi fenntartású köznevelési intézmények, a katolikus iskolák támogatására, fejlesztésére gyűjtik.

A Belvárosi Plébánia közössége három egymást követő vasárnap, a 18 órai szentmise keretében tartja nagyböjti lelkigyakorlatát. A triduum első alkalma február 28-án, azaz ma lesz. Szentbeszédet mond Pálfi Zoltán makói plébános. Téma: Ki mehet a hegyre? Ki marad a völgyben?

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 78 településén ültetnek fát azok az önkéntesek, akik regisztráltak az Ifjúságpasztorációs Iroda által hirdetett Tesz-Vesz Tavasz akcióra. A többek között Szegedről, Békéscsabáról, Orosházáról jelentkező családok, hittanos csoportok, diákok és plébániai közösségek a Szeged-Csanádi Egyházmegye 990. évfordulója, valamint a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus 2020 alkalmából összesen 2020 fát ültetnek. Az emlékfákat iskolaudvarokban, templomkertekben, közterületeken és családi kertekben március elsejétől kezdik telepíteni.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tavaszi rendes ülését március 2-án és 3-án tartja online formában.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye művészeti partnere, a Filharmónia Magyarország szervezésében március 4-én, csütörtökön 19 órától a debreceni Kölcsey Központ nagyterméből látható online hangverseny. A virtuális koncerten Byrd, Palestrina, Bach, Arvo, Kodály Zoltán és Tóth Péter művei hallhatók. A Kodály Kórus Debrecen hangversenyén közreműködik Vojevogyina Olga zongoraművész és Karasszon Dénes csellóművész. Vezetényel Kocsis-Holper Zoltán. A koncert a filharmonia.hu világhálós oldalon érhető el.

Intenzív tréninget tartottak kárpát-medencei magyar pedagógusoknak. A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete az EMET-tel konzorciumban 2019 óta valósítja meg a „Járd végig!” programot, melynek keretében a magyarság határokon túli kapcsolatainak erősítését célozva két év alatt ezernél több külföldi magyar pedagógust fogadnak Szlovéniából, Ausztriából, Szlovákiából, Romániából, Szerbiából és Horvátországból. Ezen a péntek-szombaton, február 26-27-én hetvenöten vettek részt a 15 órás online tréningen az anyanyelvi nevelés, a magyarságismeret, a hátrányos helyzetű gyermekek, a tanulószervezési eljárások témakörökben szervezett műhelyfoglalkozásokon. A tréninget a SZEGEPI stratégiai partnere, a Gál Ferenc Egyetem vezető oktatói tartották. A következő program a jövő hétvégén lesz, melynek 5 online továbbképzésére 134 határon túli pedagógus jelentkezett.

A Ferenc pápa által meghirdetett Szent József évben a Szeged-Felsővárosi Szent Miklós Plébánia rajzpályázatot hirdet szegedi óvodások, illetve alsó- és felső tagozatos hittanos gyermekek részére. A pályázat témája: Szent József, Mária jegyese; Jézus nevelőapja; a munka méltósága és a család; szerető gyengéd apa, aki Isten akarata szerint él. A képek szabadon választott technikával készülhetnek, A/3-as vagy A/4-es méretben. A szervezők kérik, az alkotásokat március 12-ig juttassák el a plébánia irodájába (Munkácsy u. 9.), illetve a sekrestyébe. Fontos, hogy a pályamunkákon az alkotó neve, címe és elérhetősége feltétlenül szerepeljen. Eredményhirdetés március 21-én, vasárnap a 9 órakor kezdődő szentmise keretében lesz.

Online tavaszi lelkigyakorlatot szervezett február 20-án a Szeged-Csanádi Egyházmegye Katechetikai Irodája. Az eseményen, melyet Gyulay Endre nyugalmazott püspök vezetett, 70 katekéta vett részt.

Nagy sikerrel zárult a Szent Gellért Plébánia online farsangi jelmezversenye. Az esemény célja az volt, hogy a koronavírus járvány miatt elmaradó közösségi programok egyikét megmentsék. A felhívásra 15 fotó érkezett, melyre több százan szavaztak. A kísérleti jellegű jelmezverseny mintegy 3000 embert mozgatott meg a virtuális térben. A győzelmet Péter Veronika sellő jelmezével szerezte meg, második helyen Vígh Balázs végzett, aki maszkos csontváznak öltözött. A közönségszavazás 3. helyezését Pap Júlia tavasztündér jelmeze érdemelte ki. Az első három helyezett emléklapot és édességet kapott az egyházközségtől a február 21-én délelőtt a Szent Gellért templomban tartott szentmisét követően.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászi Kérészi Bizottság kéri a segítőkész híveket, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-át ajánlják fel a Karitászi Támogató Alapítványnak. A Katolikus Karitászi Bizottság 90 éve segíti a bajba jutott és rászoruló családokat országszerte. A szervezet önkéntesei szegénygondozó, betegápoló és egyéb jótékonyági munkájukkal támogatják a rászoruló, elesett embereket. Az idei, 1% segítség - 100% szeretet elnevezésű felhívás során összegyűjtött adományokból a vírusjárvány miatt nehéz helyzetbe sodródott családoknak élelmiszert, tanszereket osztanak, és áthidaló segítséget nyújtanak közműhálórészeik rendezéséhez. A Karitászi Támogató Alapítvány adószáma: 19666275-1-43.

Ferenc pápa Molnár Antalt, a Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézet igazgatóját február 22-én a Pápai Történettudományi Bizottság tagjává nevezte ki. A megbízás öt évre szól.

A Pápai Történettudományi Bizottság XII. Piusz pápa kifejezett óhajára jött létre 1954. április 7-én. A vatikáni intézet nemzetközi szinten együttműködik számos egyházi és egyházon kívüli testülettel és intézménnyel. Külön figyelmet fordít az ökumenikus párbeszéd fontosságára. Kezdeményezői lehetővé teszik a történelmi igazság keresését annak tudatában, hogy a tudományos közösség ilyen formában hozzájárul az egység felé vezető út megtalálásához.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye papja, Lengyel Antal plébános életének 78., papságának 36. évében február 17-én elhunyt. Lengyel Antal Budapesten született, Szegeden szentelték pappá 1985. június 15-én. Szolgálati helyei: Zákányszék, Öttömös, Pitvaros, Elek, Tiszasziget és Körösladány voltak. Temetése Rábaszentmihályon volt február 24-én.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.